

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1972-1973.

3 JUILLET 1973.

Projet de loi créant de nouveaux avantages en faveur des victimes civiles des guerres 1914-1918 et 1940-1945 et de leurs ayants droit.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTÉ PUBLIQUE
ET DE LA FAMILLE (1)
PAR M. DE VLIES.

Ce projet d'un caractère très technique concrétise la décision prise par le Conseil des Ministres en sa réunion du 22 septembre 1972.

Il parachève la programmation 1970-1972 fixée par la loi du 23 décembre 1970 en faveur des victimes civiles, des déportés et des réfractaires représentés par leurs associations respectives au sein de leur Comité de coordination.

I. Synthèse.

En résumé, le projet autorise la réalisation des objectifs ci-après :

1. Demandes en aggravation introduites par les invalides civils de la guerre 1914-1918 (art. 1er).

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Cuvelier E., président; Cathenis, Elaut, Ferret, Mme Godinache-Lambert, MM. Gribomont, Hambye, Mesotten, Mme Nauwelaerts-Thues, MM. Smeers, Van den Eynden, Vannieuwenhuyze, Verbist, Verleysen et De Vlies, rapporteur.

R. A 9408

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

555-1 (Session de 1972-1973) : Projet de loi.

2 (Session de 1972-1973) : Rapport.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1972-1973.

3 JULI 1973.

Ontwerp van wet tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID EN DE
GEZINSZORG (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. DE VLIES.

Dit ontwerp met een zeer technisch karakter concretiseert de beslissing genomen door de Ministerraad van 22 september 1972.

Het voleindigt de programmatie 1970-1972, bepaald door de wet van 23 december 1970 ten voordele van de burgerlijke oorlogsslachtoffers, de weggevoerden en de werkweigerers, vertegenwoordigd door hun respectieve verenigingen in de schoot van hun « coördinatie-comité ».

I. Samenvatting.

Samenvattend beoogt dit ontwerp de verwezenlijking van de volgende doeleinden :

1. Aanvragen tot herziening wegens verergering ingediend door burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918 (art. 1).

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Cuvelier E., voorzitter; Cathenis, Elaut, Ferret, Mevr. Godinache-Lambert, de hh. Gribomont, Hambye, Mesotten, Mevr. Nauwelaerts-Thues, de hh. Smeers, Van den Eynden, Vannieuwenhuyze, Verbist, Verleysen en De Vlies, verslaggever.

R. A 9408

Zie :

Gedr. St. van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :

555-1 (Zitting 1972-1973) : Ontwerp van wet.

2 (Zitting 1972-1973) : Verslag.

Il est proposé de reconnaître aux invalides civils de la guerre 1914-1918 de jouir des mêmes droits que les invalides civils de la guerre 1940-1945 en cas de demande en aggravation.

2. Pension des orphelins de victimes civiles des deux guerres (art. 2, 5 et 6).

Il est proposé de porter le niveau de la pension actuelle de l'orphelin au même taux que celui de la veuve.

3. Veuves des invalides de la guerre 1914-1918 (art. 3).

Il est proposé de porter de six mois à un an le délai à dater du décès de la victime pour l'introduction des demandes de pension de veuves ou d'orphelins.

4. Pension des veuves de la guerre 1940-1945 mariées après le fait dommageable et rente aux veuves des déportés et des réfractaires de la guerre 1940-1945 (art. 4 et 13).

Il est proposé de supprimer la barrière constituée par l'âge de l'invalidé s'il avait 40 ans à la date du mariage après le fait dommageable.

5. Extension du droit à la rente au profit de tous les déportés de la guerre 1914-1918 dès qu'ils ont atteint l'âge de 70 ans dans le cas où la déportation a duré nonante jours au moins (art. 11).

Par ailleurs, les articles 7, 8, 9, 12 et 14 sont relatifs à la procédure à suivre quant à l'introduction des demandes en vue de bénéficier des nouvelles dispositions proposées.

II. Discussion générale.

Un membre demande quel est le nombre d'invalides civils et de déportés 1914-1918 encore en vie. Il lui est répondu qu'ils sont encore quelque 3.500.

Les nouveaux avantages découlant de la loi entraîneront une dépense de deux millions de francs en 1972 et de quatre millions en 1973.

Ils constituent le parachèvement de la programmation 1970-1972 prévue par la loi du 23 décembre 1970, en faveur des victimes civiles de la guerre, dans la limite des crédits budgétaires réservés à cette fin au budget des pensions.

Le projet doit donc garder un caractère limité et il est dès lors impossible au Gouvernement d'accepter des amendements à incidence financière.

Un membre regrette que les victimes de la guerre ne jouissent pas des droits civils se trouvant exclus du bénéfice de la loi et qu'en conséquence la répression se poursuive toujours.

D'autres membres déclarent partager cette opinion.

Er wordt voorgesteld aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918 dezelfde rechten toe te kennen als aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945, ingeval van aanvraag om herziening wegens verergering.

2. Pensioen van wezen van burgerlijke oorlogsslachtoffers van beide oorlogen (art. 2, 5 en 6).

Er wordt voorgesteld het niveau van het huidige wezenpensioen op hetzelfde bedrag te verhogen als dat van de weduwen.

3. Weduwen van burgerlijke oorlogsinvaliden 1914-1918 (art. 3).

Er wordt voorgesteld een weduwen- of wezenpensioenaanvraag rechtsgeldig in te dienen binnen een termijn van één jaar in plaats van zes maand, te rekenen vanaf het overlijden van het oorlogsslachtoffer.

4. Pensioen van oorlogsweduwen 1940-1945, gehuwd na het schadelijk feit, en lijfrenten aan de weduwen van gedeporteerden en van werkweigeraars van de oorlog 1940-1945 (art. 4 en 13).

Er wordt voorgesteld de leeftijdsvereiste van 40 jaar, waaraan de invalidé moest voldoen bij zijn huwelijk na het schadelijk feit, te laten vervallen.

5. Er wordt thans een uitbreiding voorzien van de rente toegekend aan alle gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 zodra zij de leeftijd van 70 jaar hebben en die minstens negentig dagen deportatie tellen (art. 11).

Daarenboven behandelen de artikelen 7, 8, 9, 12 en 14 van het ontwerp van wet de te volgen procedure om aanvragen in te dienen ten einde de nieuwe voorgestelde wetsbepalingen te genieten.

II. Algemene bespreking.

Een lid vraagt hoeveel burgerlijke invaliden en gedeporteerden 1914-1918 nog in leven zijn. Het antwoord is circa 3.500.

De nieuwe voordelen zullen een uitgave van twee miljoen voortspruitende uit de wet in 1972 en van vier miljoen in 1973 ten gevolge hebben.

Zij zijn het sluitstuk van de programmatie 1970-1972 die bij de wet van 23 december 1970 binnen de perken van de daartoe op de begroting van pensioenen uitgetrokken kredieten ten gunste van de oorlogsslachtoffers in uitzicht werd gesteld.

Het ontwerp dient dus beperkt te blijven en de Regering kan geen amendementen met een financiële terugslag aangaan.

Een lid betreurt dat oorlogsslachtoffers zonder burgerrechten gespeend blijven van het genot van deze wet en dat de repressie bijgevolg nog steeds voortduurt.

Andere leden beamen deze opmerking.

Un commissaire demande de rouvrir les délais de reconnaissance des déportés et des réfractaires de la guerre 1940-1945, délais qui sont clos depuis 1956. Il a déposé en ce sens une proposition de loi que le Ministre a promis d'examiner en commission après les vacances parlementaires.

Un autre membre attire l'attention sur le cas des victimes de la guerre, nées en Belgique de parents étrangers, et qui ne peuvent bénéficier des dispositions prises en faveur des victimes de la guerre, même si elles ont été naturalisées ultérieurement.

Le Ministre renvoie ce problème pour examen au groupe de travail « victimes de la guerre » auprès duquel sont représentées les associations des victimes de la guerre.

Un autre commissaire se préoccupe du sort des incorporés de force dans l'armée allemande et de leurs ayants droit.

Le Ministre communiquera au rapporteur une note à ce sujet, qui sera reproduite en annexe au rapport.

Tous les articles et l'ensemble du projet de loi ont été adoptés à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
P. DE VLIES.

Le Président,
E. CUVELIER.

Een lid vraagt de termijnen van erkenning van de gedepor-teerden en de werkweigeraars 1940-1945, sinds 1956 geslo-ten, opnieuw te openen. Hij diende daartoe een wetsvoorstel in dat de Minister belooft na het reces te zullen behandelen in uw commissie.

Een ander lid vestigt de aandacht op oorlogsslachtoffers geboren in België uit vreemde ouders die de bepalingen ten gunste der oorlogsslachtoffers niet kunnen genieten, zelfs als zij later genaturaliseerd worden.

De Minister verwijst dit probleem ter bespreking naar de werkgroep « oorlogsslachtoffers » waarin de groeperingen van oorlogsslachtoffers vertegenwoordigd zijn.

Een lid bekommert zich om de toestand van de verplicht ingelijfd in het Duitse leger en van hun rechthebbenden.

De Minister zal hierover een nota bezorgen aan de verslag-gever om ze bij zijn verslag te voegen.

Alle artikelen en het wetsontwerp in zijn geheel zijn met algemeenheid van de stemmen aanvaard.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
P. DE VLIES.

De Voorzitter,
E. CUVELIER.

ANNEXE.

**Note relative aux incorporés de force
dans l'armée allemande durant la guerre 1940-1945.**

La loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre 1940-1945 et de leurs ayants droit, permet l'indemnisation des incorporés de force dans l'armée allemande pour les dommages physiques qu'ils ont subis, au cours de cette incorporation forcée et leurs ayants droit en cas de décès.

Ces incorporés de force ou leurs ayants droit sont classés parmi les victimes civiles dites « accidentelles » et perçoivent de ce chef des pensions d'invalidité ou d'ayant droit dont le taux est le plus bas dans l'échelle de grandeur des pensions de guerre.

Grâce au Traité du 21 septembre 1962, conclu entre la République fédérale d'Allemagne et le Royaume de Belgique, ces invalides et leurs ayants droit perçoivent une indemnité payable semestriellement et à terme échu à charge de la somme de 30 millions de D.M. versée par la République fédérale d'Allemagne.

Cette indemnité chichée sur une situation figée au 1er juillet 1962 est calculée en fonction de la différence existant à cette date entre les montants des pensions de réparation (secteurs militaire et assimilés) et les montants des pensions de dédommagement (loi du 15 mars 1954 précitée).

Un accord additionnel vient d'être paraphé par le Royaume de Belgique et la République fédérale d'Allemagne qui a pour but la révision du Traité de 1962 et de permettre l'adaptation de l'indemnité précitée au 1er janvier de chaque année en raison, d'une part, des modifications survenues dans la situation des bénéficiaires (par exemple une aggravation) et, d'autre part, des modifications intervenues dans les taux des pensions belges (militaires et victimes civiles). A cet effet, la République fédérale d'Allemagne versera à la Belgique un complément de 13,5 millions de D.M. pour faire face à ces nouvelles obligations.

Telles sont les grandes lignes de ce Traité et de son accord additionnel.

Il y a lieu de faire remarquer que cet accord additionnel doit encore, avant d'entrer en vigueur, être signé par les parties, être ratifié et que le Parlement doit voter la loi d'approbation.

BIJLAGE.

**Nota betreffende de verplicht ingelijfden
bij het Duitse leger gedurende de oorlog 1940-1945.**

De wet van 15 maart 1954 betreffende de herstellpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden maakt het mogelijk een vergoeding te verlenen aan de verplicht ingelijfden in het Duitse leger voor de lichamelijke schade die zij geleden hebben tijdens de gedwongen inlijving, en aan hun rechtverkrijgenden in geval van overlijden.

Die verplicht ingelijfden of hun rechtverkrijgenden zijn ingedeeld bij de zogeheten « toevalligen » en genieten als gevolg daarvan invaliditeits- of rechthebbendenpensioenen waarvan de bedragen de laagste zijn in de orde van grootte van de oorlogspensioenen.

Dank zij het Verdrag dat op 21 september 1962 tussen de Bondsrepubliek Duitsland en België is gesloten, ontvangen die invaliden en hun rechtverkrijgenden een vergoeding die om de zes maanden na vervallen termijn betaalbaar is op het bedrag van 30 miljoen D.M. dat de Bondsrepubliek Duitsland gestort heeft.

Deze vergoeding, onveranderd vastgesteld naar de feitelijke toestand op 1 juli 1962, wordt berekend volgens het verschil dat op die datum bestond tussen het bedrag van de herstellpensioenen (militaire en gelijkgestelde sector) en dat van de vergoedingspensioenen (vorengenoemde wet van 15 maart 1954).

Tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland is onlangs een aanvullend akkoord geparafeerd met het doel om het Verdrag van 1962 te herzien en het mogelijk te maken de vorengenoemde vergoeding op 1 januari van ieder jaar aan te passen, enerzijds, aan de wijzigingen die in de toestand van de rechthebbenden zijn opgetreden (bv. een verergering) en anderzijds aan de veranderde bedragen van de Belgische pensioenen (voor militairen en burgerlijke getroffen). Te dien einde zal de Bondsrepubliek Duitsland aan België een aanvullend bedrag van 13,5 miljoen D.M. storten om aan die nieuwe behoeften het hoofd te bieden.

Dit zijn de hoofdlijnen van het Verdrag en het aanvullend akkoord.

Op te merken valt dat dit aanvullend akkoord, alvorens het kan inwerkingtreden, door de partijen moet worden ondertekend en bekrachtigd en door het Parlement moet worden goedgekeurd.